

Isala Delta
Engelenbergplantsoen 5
8266 AB, Kampen

Titel: Ruimtelijke onderbouwing Definitieve Slaper - aansluiting Definitieve Slaper

Project: Ruimte voor de Rivier IJsseldelta Zaaknummer: 31078863

Documentnummer: IJD-012142

Revisienummer: 1.0

Revisiedatum: 21-9-2016

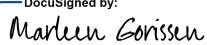
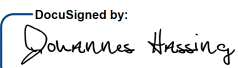
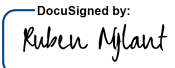
Status: Definitief

Object (SBS): O-00077 - Definitieve Slaper

Werkpakket (WBS): WP-00023 - Vergunningen

Sub-werkpakket: [Sub werkpakketten]

Activiteit(WPA): [Activiteit]

	Naam	Handtekening	Datum
Opgesteld	M. Gorissen	DocuSigned by: 280AB27545A8423...	22/9/2016
Gecontroleerd	J. Hassing	DocuSigned by: 9B5FB04CE75C480...	22/9/2016
Gecontroleerd			
Vrijgegeven	R. Nijlant	DocuSigned by: 8F78DBD5E4EB43F...	22/9/2016

Isala Delta
Engelenbergplantsoen 5
8266 AB, Kampen

Document historie

Revisie	Omschrijving/belangrijkste wijzigingen	Datum
0.1	Eerste opzet	20-07-2016
1.0	Definitieve versie	21-09-2016

Distributielijst

Kopie nr.	Functie	Functiehouder
0.1	Eerste opzet	
1.0	Definitieve versie	

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	6
1.1	Aanleiding en doel.....	6
1.2	Ligging van het plangebied.....	6
1.3	Geldende bestemmingsplannen	8
1.4	Leeswijzer.....	8
2.	Beleidskaders	9
2.1	Europees- en rijksbeleid	9
2.1.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2012)	9
2.1.2	Natura 2000-gebieden (2003)	9
2.2	Provinciaal- en regionaal beleid.....	10
2.2.1	Omgevingsvisie Overijssel (2009) en latere actualisaties	10
2.2.2	Omgevingsverordening (2009) en latere actualisaties	10
2.2.3	Ontwikkelingsperspectief Nationaal Landschap IJsseldelta	11
2.3	Gemeentelijk beleid	11
2.3.1	Structuurvisie Kampen 2030 (2009)	11
2.3.2	Groenstructuurvisie (2012)	11
2.3.3	Gemeentelijk Verkeers- en Vervoersplan (2010)	12
2.3.4	Extern veiligheidsbeleid (2013)	12
3.	Onderzoek	13
3.1	Algemeen	13
3.2	Ontwikkelingsgeschiedenis	13
3.3	Huidige (ruimtelijke) situatie	14
3.4	Cultuurhistorie	15
3.4.1	Archeologie.....	15
3.5	Milieu	15
3.5.1	Bodem	16
3.5.4	Externe veiligheid	17
3.5.5	Overige milieuthema's.....	17
3.6	Water	16
3.6.1	Watertoets.....	17
3.6.2	Overstromingsrisico	18

3.7	Ecologie	18
3.7.1	Gebiedsbescherming	18
3.7.2	Soortenbescherming	18
3.8	Verkeer.....	19
3.9	Kabels en leidingen	20
3.10	Toepassen besluit m.e.r.	20
4.	Economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid.....	21
4.1	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	21
4.1.1	Inspraak.....	21

1. Inleiding

1.1 Aanleiding en doel

Binnen het project IJsseldelta-Zuid wordt de Definitieve Slaper gerealiseerd. De Definitieve Slaper loopt vanaf de rotonde (op-/afrit N50 - Slaper - N764 - Venedijk Noord) grotendeels over de noordelijke Reevediepdijs, via de aansluiting met de toekomstige wegverbinding brug Nieuwendijk, waarna de weg eindigt op de dijk ter hoogte van de Klimaatdijk. Het deel tussen de rotonde en de dijk ligt buiten het dijkprofiel en wordt op een grondlichaam aangebracht. Net ten zuiden van de rotonde wordt de Definitieve Slaper met een 'slinger' aangesloten op de huidige Slaper. Het betreft dus slechts een gedeeltelijke omlegging van de huidige Slaper, met een aansluiting op bestaande infrastructuur.

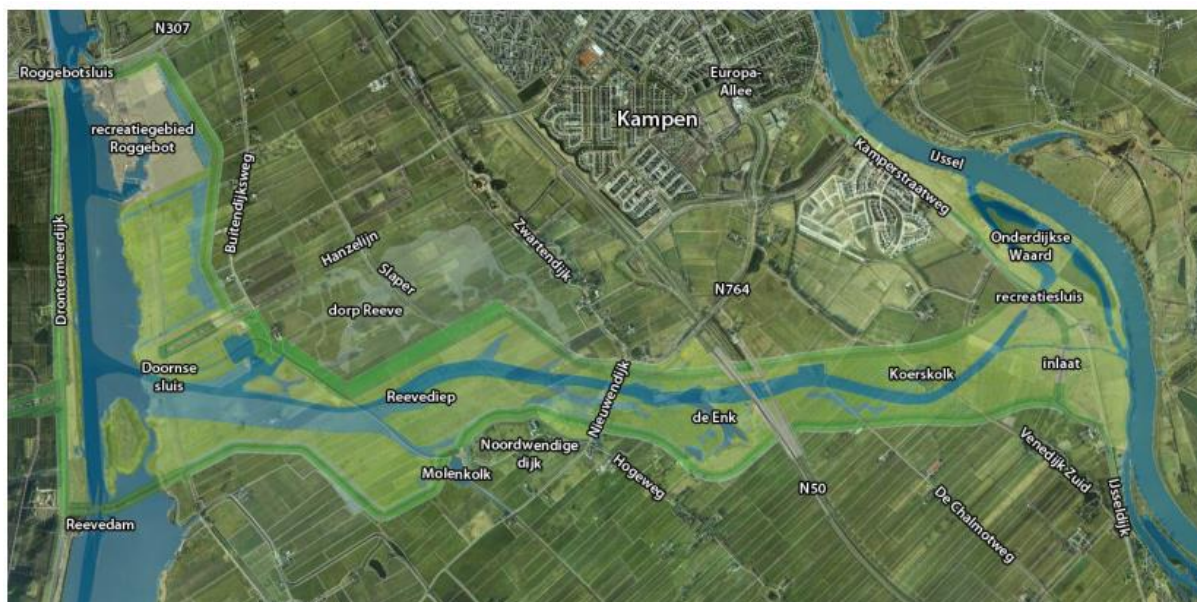
Strijdig gebruik/afwijken bestemmingsplan

De 'slinger' en de aansluiting van de weg op de huidige Slaper vallen buiten de bestemming 'verkeer' in het bestemmingsplan IJsseldelta-Zuid. Overigens valt ook een deel van de huidige Slaper, waar geen werkzaamheden aan worden verricht, buiten deze bestemming. Het huidige ontwerp is tot stand gekomen in overleg met de gemeente Kampen en de directe omgeving (m.n. aannemersbedrijf Netjes). Vanwege de verkeersveiligheid en de bereikbaarheid van het aannemersbedrijf is dit de meest optimale ligging. Als de aansluiting op de huidige Slaper binnen de bestemming 'verkeer' aangelegd wordt, zou dit zeker tot bezwaren uit de omgeving hebben geleid.

1.2 Ligging van het plangebied

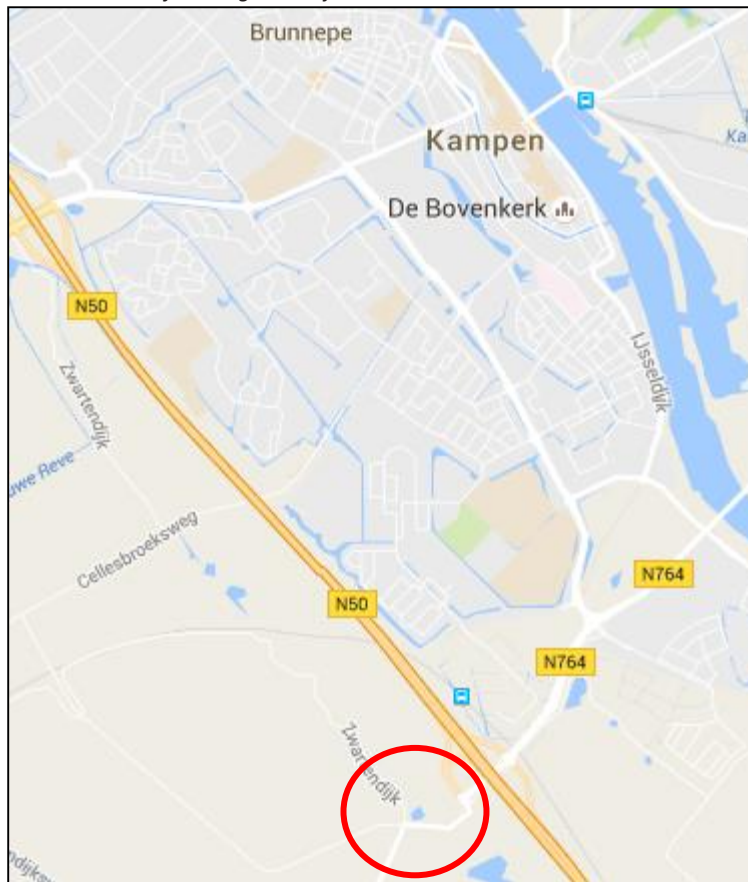
Het plangebied van IJsseldelta-Zuid ligt in de gemeente Kampen en wordt globaal begrensd door de Roggebotsluis, de N307 en de Hanzelijn in het noorden en de IJssel in het oosten. In het zuiden vormen agrarische gronden de begrenzing en in het westen het Drontermeer. Zie afbeelding 1.1, waarop tevens de locatie van de bestemmingsplanwijziging staat aangegeven.

Afbeelding 1.1: Ligging plangebied IJsseldelta-Zuid

De locatie waarop onderhavige ruimtelijke onderbouwing ziet, betreft een onderdeel van het plangebied. Zie afbeelding 1.2 en 1.3.

Afbeelding 1.2: Projectlocatie

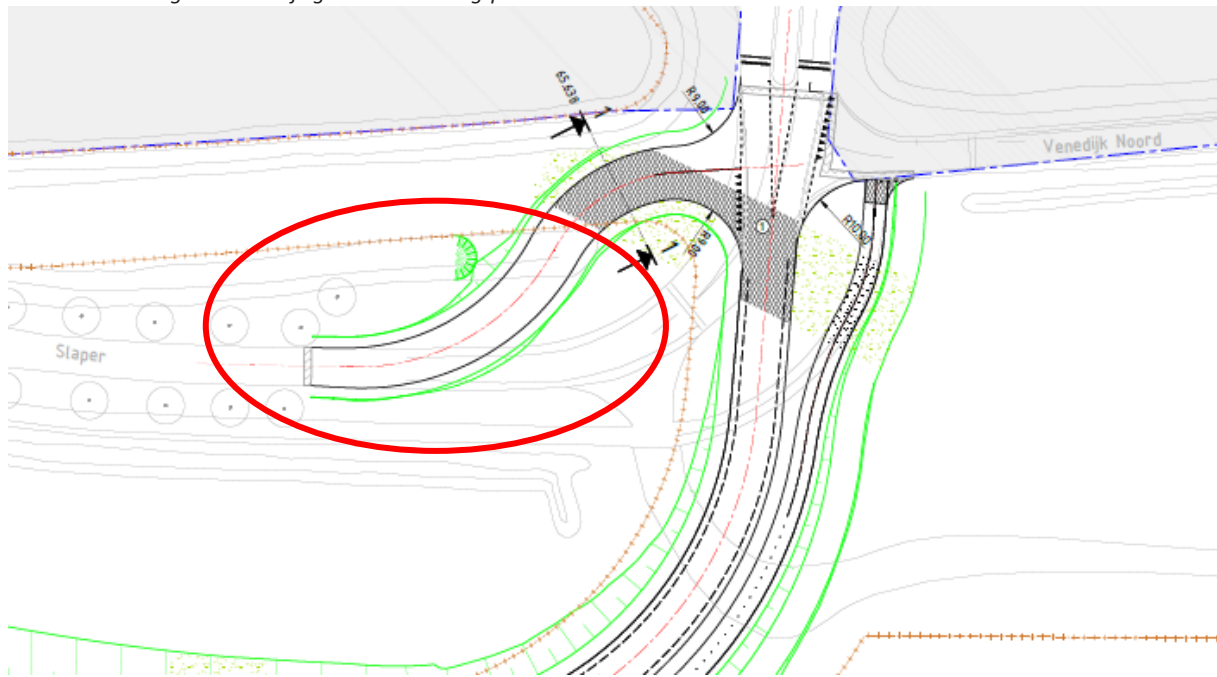
Afbeelding 1.3: Detailuitsnede projectlocatie

1.3 Geldende bestemmingsplannen

De 'slinger' en de aansluiting van de weg op de huidige Slaper vallen buiten de bestemming 'verkeer' in het bestemmingsplan 'IJsseldelta-Zuid' (NL.IMRO.0166.00991013-OH02, vastgesteld nov. 2015). Overigens valt ook een deel van de huidige Slaper, waar geen werkzaamheden aan worden verricht, buiten deze bestemming. De strijdigheid is weergegeven op figuur 1.4.

Figuur 1.4: Strijdigheid bestemmingsplan

1.4 Leeswijzer

De ruimtelijke onderbouwing is als volgt opgebouwd:

- De relevante beleidskaders van alle betrokken beleidsniveaus worden beschreven in hoofdstuk 2;
- de uitvoerbaarheidsaspecten die gerelateerd zijn aan de gewenste ontwikkelingen komen aan bod in hoofdstuk 3;
- vervolgens komt in hoofdstuk 4 de maatschappelijke en economische uitvoerbaarheid van het plan aan bod.

2. Beleidskaders

In dit hoofdstuk wordt het integrale beleid samengevat dat relevant is voor de binnenstad van Kampen. Het (inter)nationale en provinciale beleid is neergelegd in verschillende nota's betreffende de ruimtelijke ordening. Een 'doorzetting' van dit beleid vindt veelal plaats in verschillende gemeentelijke en provinciale uitwerkingsnota's, beleidsplannen en bestemmingsplannen.

2.1 Europees- en rijksbeleid

2.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2012)

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vastgesteld. De Structuurvisie bevat de visie van het rijk op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland tot 2028 meteen doorkijk naar 2040. In de structuurvisie wordt ingestoken op een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. Het Rijk hanteert hierbij een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid. De Rijksoverheid brengt de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij diegene die het aangaat, laat meer over aan gemeenten en provincies. Hiernaast komt de gebruiker centraal te staan. Hierom kiest het Rijk voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Buiten deze 13 belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

Verstedelijkings- en landschapsbeleid laat het Rijk over aan de provincies en gemeenten. Gemeenten krijgen ruimte voor kleinschalige natuurlijke groei geënt op het bouwen van huizen die aansluiten bij de woonwensen van mensen. Om een zorgvuldig gebruik van de schaarse ruimte te bevorderen, wordt een ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Dat betekent: eerst kijken of er vraag is naar een bepaalde nieuwe ontwikkeling, vervolgens kijken of het bestaande stedelijk gebied of bestaande bebouwing kan worden hergebruikt en, mocht nieuwbouw echt nodig zijn, altijd zorgen voor een optimale (multimodale) bereikbaarheid.

Conclusie voor de afwijking bestemmingsplan

Dit bestemmingsplan richt zich vooral op de hoofddoelstellingen Bereikbaarheid en Leefbaar & Veilig. De Slaper heeft als doel een beter ontsluiting van het gebied. De bestemmingsplanwijziging is in lijn met de uitgangspunten uit de structuurvisie.

2.1.2 Natura 2000-gebieden (2003)

Nederland kent 162 Natura 2000-gebieden. Dit Natura 2000 netwerk bestaat uit gebieden die zijn aangewezen onder de Vogelrichtlijn en aangemeld onder de Habitatrichtlijn. Beide Europese richtlijnen zijn belangrijke instrumenten om de Europese biodiversiteit te waarborgen. Alle Vogel- of Habitatrichtlijngebieden zijn geselecteerd op grond van het voorkomen van soorten en habitattypen die vanuit Europees oogpunt bescherming nodig hebben.

Als een activiteit mogelijk van invloed is of kan zijn op de beschermde natuur in een Natura 2000-gebied of Beschermd Natuurmonument, dan is een vergunning noodzakelijk. Dit kan ook nodig zijn voor projecten die buiten het beschermd gebied

liggen, maar wel mogelijk van invloed zijn op de instandhoudingsdoelstellingen binnen het gebied, de externe werking.

Op dit aspect wordt nader ingegaan in paragraaf 3.7.

2.2 Provinciaal- en regionaal beleid

2.2.1 Omgevingsvisie Overijssel (2009) en latere actualisaties

De Omgevingsvisie van de provincie Overijssel vormt een belangrijk beleidskader voor de gewenste ontwikkeling. Op 1 juli 2009 is het Omgevingsplan vastgesteld door Provinciale Staten van de provincie Overijssel en heeft nu de status van structuurvisie (onder de nieuwe Wet ruimtelijke ordening). Tevens geldt het omgevingsplan als Regionaal Waterplan, Milieubeleidsplan, Provinciaal Verkeer- en Vervoersplan en Bodemvisie in het kader van ILG-afspraken met het Rijk. Leidende thema's in de Omgevingsvisie zijn duurzaamheid en ruimtelijke kwaliteit. Duurzaamheid wordt volgens de Omgevingsvisie gerealiseerd door een transparante en evenwichtige afweging van ecologische, economische en sociaal-culturele beleidsambities.

Ruimtelijke kwaliteit wordt volgens de Omgevingsvisie gerealiseerd door naast bescherming vooral in te zetten op het verbinden van bestaande kwaliteiten en nieuwe ontwikkelingen. Bij het sturen op ruimtelijke kwaliteit in de Omgevingsvisie is een sleutelrol weggelegd voor de gebiedskenmerken. Dit zijn de ruimtelijke kenmerken van een gebied of een gebiedstype, die bepalend zijn voor de karakteristiek en kwaliteit ervan. In de gekozen benadering zijn de natuurlijke laag, de laag van het agrarisch cultuurlandschap, de stedelijke laag en de lust- en leisure laag bepalend voor de kenmerken van een gebied. Deze lagen staan niet los van elkaar. Vaak liggen de lagen over elkaar heen en hebben plekken te maken met kenmerken van verschillende gebieden.

Als in een bepaald gebied een verandering aan de orde is, dan geven de gebiedskenmerken richting aan de manier hoe dit moet plaatsvinden. Bij de gebiedskenmerken is in de kolom 'sturing' onder de kop 'norm' aangegeven welke kenmerken altijd, met elke ontwikkeling, gerespecteerd en versterkt dient te worden, omdat ze gerekend worden tot het provinciale belang. Onder de kop 'richting' is een manier van omgang met kenmerken weergegeven, die de provincie zeer wenselijk vindt. Hier mag van worden afgeweken. Onder de kop 'inspiratie' staan ontwikkelingen vermeld die denkbaar zijn in het betreffende gebiedstype met respect voor de gebiedskenmerken. De gebiedskenmerken worden in de volgende paragraaf in het kader van de toets aan de Omgevingsverordening nader uitgewerkt.

Conclusie voor de afwijking bestemmingsplan

De omlegging van de Slaper en de aansluiting op de bestaande infrastructuur tasten de gebiedskenmerken niet aan. De wijziging voldoet aan de uitgangspunten uit de Omgevingsvisie. In paragraaf 3.3 wordt hier verder op ingegaan.

2.2.2 Omgevingsverordening (2009) en latere actualisaties

Het uitvoeringsinstrument dat aan de omgevingsvisie is gekoppeld is de Omgevingsverordening Overijssel 2009 van de provincie. In deze verordening is juridisch vastgelegd dat bij bestemmingsplannen ingegaan moet worden op de verschillende lagen zoals deze zijn vastgelegd in de catalogus gebiedskenmerken,

waarbij wordt onderbouwd dat de ontwikkeling bijdraagt aan versterking van de ruimtelijke kwaliteit en past binnen het ontwikkelingsperspectief voor het gebied. Deze beschrijving is in paragraaf 3.4 Huidige (ruimtelijke) situatie gegeven.

Conclusie voor de afwijking bestemmingsplan

De omlegging van de Slaper en de aansluiting op de bestaande infrastructuur tasten de gebiedskenmerken niet aan. De wijziging voldoet aan de regels uit de verordening. In paragraaf 3.3 wordt hier verder op ingegaan.

2.2.3 Ontwikkelingsperspectief Nationaal Landschap IJsseldelta

Zoals eerder beschreven zijn in de Nota Ruimte verschillende Nationale Landschappen aangewezen en het plangebied ligt in één daarvan; het Nationaal Landschap IJsseldelta. De opgave voor deze Nationale Landschappen is het behouden, duurzaam beheren en waar mogelijk versterken van de bijzondere kwaliteiten. Ook de recreatieve toegankelijkheid moet vergroot worden. De opgave voor het gebied IJsseldelta is in eerste instantie uitgewerkt in een ontwikkelingsperspectief. Daarna volgt uitwerking in een uitvoeringsprogramma. Het gebied IJsseldelta heeft drie kernkwaliteiten:

- de grote mate van openheid;
- de oudste rationele, geometrische verkaveling;
- reliëf in de vorm van huisterpen en kreekruigen.

Conclusie voor de afwijking bestemmingsplan

De wijziging sluit aan bij de kernkwaliteiten uit het ontwikkelingsperspectief Nationaal Landschap IJsseldelta. De bestaande Slaper is reeds onderdeel van dit landschap en de wijziging zal de openheid van het landschap, de verkaveling en het reliëf niet aantasten.

2.3 Gemeentelijk beleid

2.3.1 Structuurvisie Kampen 2030 (2009)

Op 28 mei 2009 is de Structuurvisie 2030 Kampen vastgesteld door de gemeenteraad. Dit strategische document bevat de uitgangspunten voor het ruimtelijk beleid. In de visie wordt aangegeven hoe de gemeente verwacht het ruimtelijk beleid te gaan uitvoeren in de komende jaren. De structuurvisie is een richtinggevend document.

Conclusie voor de afwijking bestemmingsplan

De ontwikkeling die met dit bestemmingsplan mogelijk wordt gemaakt is opgenomen in de structuurvisie en in lijn met de beleidsmatige uitgangspunten uit de structuurvisie. De aansluiting van de Slaper op de rotonde betreft slechts een minimaal onderdeel van het project IJsseldelta, dat reeds is getoetst aan het vigerend beleid.

2.3.2 Groenstructuurvisie (2012)

De Groenstructuurvisie Kampen 2012 legt de groenstructuren en het groenbeleid van de gemeente Kampen vast. Het betreft de groene ruimte binnen de bebouwde kom van Kampen, IJsselmuiden, Zalk, Grafhorst, Wilsum en 's-Heerenbroek. Het groenbeleid voor het landelijk gebied van de gemeente met daarin de gemeenschappen Mastenbroek, Kampereiland en Kamperveen is vastgesteld in het landschapsonwikkelingsplan.

De gemeente Kampen streeft naar groen dat bijdraagt aan het welzijn van de mensen in hun woonomgeving, groen dat bijdraagt aan de uitstraling in centra van de gemeente en groen waarin plaats is voor natuurontwikkeling. Voor nieuwe woongebieden en bij herstructurering wordt uitgegaan van 75m² openbaar groen per woning, van voldoende omvang en met een duidelijk herkenbare structuur. De gemeente geeft binnen haar groenbeheer ook ruimte aan ecologisch beheer voor oevers en bermen en enkele grotere eenheden.

Conclusie voor de afwijking bestemmingsplan

Waardevolle groenstructuren zijn in dit bestemmingsplan van een passende bescherming voorzien. De bestemmingsplanwijziging is in lijn met de uitgangspunten uit de groenstructuurvisie, want er is geen sprake van aantasting van de groenstructuur door bijvoorbeeld bomenkap.

2.3.3 Gemeentelijk Verkeers- en Vervoersplan (2010)

Het Gemeentelijk Verkeer en Vervoer Plan is 3 juni 2010 vastgesteld door de gemeenteraad. Het plan bestaat uit drie deelplannen: het categoriseringplan voor gemotoriseerd verkeer, het fietsbeleidsplan en het openbaar vervoerplan. Naast de deelplannen is er een uitvoeringsplan.

Het GVVP geeft een doorkijk tot 2030 en wil met het plan nieuwe ontwikkelingen op het gebied van infrastructuur samen met bestaande beleidskaders integreren tot één integraal kader.

Conclusie voor de afwijking bestemmingsplan

De bestemmingsplanwijziging vormt geen belemmering voor de inrichting van de bestaande en nieuwe wegen, het betreft slechts een uitvoering daarvan met een minimale afwijking/omlegging van de huidige Slaper.

2.3.4 Extern veiligheidsbeleid (2013)

De gemeente Kampen wil haar burgers een veilige leefomgeving bieden. Om die verantwoordelijkheid in te vullen, heeft de gemeente Kampen het externe veiligheidsbeleid geformuleerd. Doel van het externe veiligheidsbeleid is om duidelijk te maken welke externe veiligheidsrisico's in de gemeente Kampen aanwezig zijn en hoe met deze en toekomstige risico's dient te worden omgegaan.

Risicobronnen bestaan uit risicovolle inrichtingen en transportassen en buisleidingen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. Het vervoer van gevaarlijke stoffen binnen de gemeente vindt plaats over weg, spoor, water en buisleiding. De gemeente heeft in 2001 een routing voor het wegvervoer van gevaarlijke stoffen vastgesteld. Ook ontheffingroutes zijn bepaald.

Op dit aspect wordt nader ingegaan in paragraaf 3.5.4.

3. Onderzoek

3.1 Algemeen

Artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht in combinatie met artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening verplicht het college van burgemeester en wethouders onderzoek te doen naar de relevante feiten en de af te wegen belangen die bij de aangevraagde afwijking van het bestemmingsplan komen kijken. In dit hoofdstuk zal dan ook op de voor het onderhavige plangebied relevante aspecten worden ingegaan. Het betreft hier niet alleen de ruimtelijke problematiek maar ook de aspecten die samenhangen met het milieu, de archeologie, ecologie, luchtkwaliteit en externe veiligheid.

3.2 Ontwikkelingsgeschiedenis

De IJsseldelta is voor een groot deel gevormd door water (de IJssel en de Zuiderzee) en door de manier waarop de mens omging met (de verdediging tegen) het water. De IJssel waterde vanaf het zuiden af op de Zuiderzee. De invloeden vanuit de rivier en de Zuiderzee hebben elkaar afgewisseld en beïnvloed, dat heeft geleid tot het specifieke patroon van uitwaaiende kreken en rivierarmen met tussenliggende eilanden. Vanaf de 12e eeuw is men gaan bedijken om de groeiende steden te beschermen tegen overstromingen. Ook zijn in het gebied veel terpen of belten opgeworpen. De landbouw is historisch gezien een belangrijke drager van het landschap in de IJsseldelta. De oeverwal van de IJssel werd voornamelijk gebruikt voor akkerbouw en fruitteelt, de uiterwaarden voor het weiden van vee. Het land werd ook gebruikt voor het sprokkelen van hout en het steken van turf en plaggen. De komgronden waren in gebruik als griend, weide- of hooiland en speelden een rol bij kleiwinning.

Afbeelding 3.1: Historische kaart van IJsseldelta

Binnen de IJsseldelta-Zuid is de landschappelijke overgang van veengrond naar kleigrond te vinden. Hierdoor zijn er binnen de IJsseldelta-Zuid naast de oeverwallen en uiterwaarden twee verschillende landschapstypen ontstaan. Op de veengronden ten zuiden van Kampen is het Kamperveen ontstaan. Bij de ontginning van het (laag)veen en bebouwing van het gebied verdeelde men het gebied in kavels van circa 100 meter breed en 1250 meter lang, waardoor een kenmerkende strokenverkaveling (met bebouwing op de kavels) ontstond. De kavels stonden loodrecht op de ontginningsbasis. Door de cultivatie van het veen daalde het maaiveld door inklinking en oxidatie. Het land werd hierdoor te nat voor landbouw en veel boeren gingen in de late Middeleeuwen over op veeteelt. Deze ontwikkeling resulteerde in het karakteristieke veenweide-landschap .

Sloten en weteringen werden aangelegd voor de waterhuishouding van het gebied. Het zeekleilandschap achter de dijken was al vroeg bewoond. Dit was aanvankelijk op hogere delen in het landschap, zodat bij een eventuele dijkdoorbraak de huizen gespaard bleven. In sommige lagere delen wierpen de bewoners terpen op met elk één boerderij of woonhuis. Hier worden voornamelijk veebedrijven aangetroffen. Na 1945 hebben ruilverkavelingen plaatsgevonden, waardoor de oorspronkelijke verkaveling gedeeltelijk is verdwenen en er ook boerderijen op de lagere delen liggen.

3.3 Huidige (ruimtelijke) situatie

Het plangebied ligt globaal tussen de IJssel en het Drontermeer. Het is een open, agrarisch polderlandschap/ veenweidelandschap. Vanouds vormen de dijken hier de structuurdragers van het landschap: vanaf de dijk werd het gebied verkaveld, aan of op de dijk ontstond de eerste bebouwing. Dit heeft geresulteerd in karakteristiek dijkprofielen, mooi zichtbaar bij de Zwartendijk die in het open landschap als verdicht (groen) lint zichtbaar is.

Het open landschap wordt getypeerd door lange rechte noordoost-zuidwest georiënteerde kavels, haaks op de dijken, gescheiden door een uitgebreid stelsel van sloten. Langs de (oude) dijken liggen kolken; de restanten van vroegere dijkdoorbraken. Verspreid in en rond het gebied liggen, veelal langs dijken, woningen, waarvan een aantal op een terp en ingekleed in erfbeplanting. De kleinschalige gesloten huiskavels contrasteren met het omliggende grootschalige en open landschap. Het westelijk deel van het plangebied is het restant van het zeekleigebied.

Het plangebied heeft in de huidige situatie vooral een agrarische functie, de bebouwing bestaat voornamelijk uit verspreid liggende (voormalige) agrarische bedrijfsbebouwing. Enige clustering van bebouwing is te vinden aan de Zwartendijk hier liggen een aantal agrarische bedrijven en voormalig agrarische bedrijven die in de huidige situatie een woonfunctie hebben.

De recreatieve voorzieningen zijn vooral buiten het plangebied gelegen, de Slaper wordt hoofdzakelijk gebruikt als lokale ontsluitingsweg. Recreanten zullen hier gebruik van maken om van ene locatie naar de andere locatie te komen. De omlegging van de Slaper is voornamelijk van invloed op de stedelijke laag en de lust&leisure laag. De landschapskenmerken zullen niet worden aangetast, gezien de Slaper al aanwezig is in het plangebied en slechts een klein gedeelte wordt omgelegd.

3.4 Cultuurhistorie

3.4.1 Archeologie

In het Europese Verdrag van Malta, ondertekend door een groot aantal EU-landen, waaronder ook Nederland, is de veiligstelling van het (Europese) archeologische erfgoed als doelstelling opgenomen. In 1998 is dit verdrag goedgekeurd door het Nederlandse parlement. Ter implementatie van het Verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving is in 2007 de Wet op de archeologische monumentenzorg in werking getreden. Dit is een aanpassingswet waarmee de Monumentenwet 1988 gewijzigd is op het onderdeel archeologie. Door middel van de gewijzigde Monumentenwet moet het archeologisch erfgoed in de bodem bescherming krijgen in het ruimtelijke ordeningsbeleid.

Als gevolg van Europese en nationale wetgeving stellen rijk en provincies zich op het standpunt dat in het ruimtelijk beleid zorgvuldig met het archeologisch erfgoed moet worden omgegaan. De meeste ingrepen in de ruimtelijke ordening vinden plaats op gemeentelijk niveau. De Monumentenwet verplicht gemeenten bij het opstellen van ruimtelijke plannen rekening te houden met de in hun bodem aanwezige waarden.

Op plankaarten geeft de gemeente voor het eigen grondgebied aan waar zich bekende archeologische vindplaatsen bevinden. Voor het overige gebied gelden verwachtingswaarden. De kern van de huidige archeologiewetgeving behelst bescherming van waardevolle oudheidkundige resten in de bodem. Bij ruimtelijke ingrepen op locaties met vindplaatsen moeten de aanwezige resten intact blijven. Wanneer verstoring onvermijdelijk is, dient oudheidkundig bodemonderzoek plaats te vinden. De informatie van de bij bodemonderzoek onderzochte resten wordt behouden door middel van documentatie.

Voor gebieden waar reële verwachtingen bestaan ten aanzien van archeologische waarden, die bedreigd worden door ruimtelijke ingrepen, moet inventariserend onderzoek plaatsvinden om uit te maken of daadwerkelijk waardevolle archeologische resten aanwezig zijn. De uitkomsten van het archeologisch onderzoek dienen vervolgens volwaardig in de belangenafweging te worden betrokken. Op basis van dit onderzoek kan besloten worden tot behoud van de vindplaats, verder onderzoek of vrijgave van de locatie. De beslissingsbevoegdheid over archeologische monumentenzorg met betrekking tot het grondgebied van de gemeente Kampen berust bij de overheid als bevoegd gezag. In de meeste gevallen is dit de gemeente. Kampen heeft vastgesteld archeologiebeleid dat verankerd is in de Erfgoedverordening en de Erfgoednota.

Ten behoeve van het project IJsseldelta-Zuid is veelvuldig archeologisch onderzoek uitgevoerd. Voor het projectgebied van de omlegging van de Slaper en de 'slinger', (de aansluiting op de huidige infrastructuur) zal uit toetsing moeten blijken of er nader archeologisch onderzoek benodigd is. Mogelijk kan worden volstaan met uitvoering onder passieve archeologische begeleiding.

3.5 Milieu

Het uitgangspunt is dat met de realisering van het plan een goede omgevingssituatie ontstaat. Daarom zijn in het kader van deze ruimtelijke onderbouwing de (wettelijk) noodzakelijke toetsen verricht.

3.5.1 Bodem

Het beleid ten aanzien van de bodemkwaliteit is op nationaal niveau vastgelegd in de Wet bodembescherming (Wbb) en de daarbij behorende Circulaire Bodemsanering 2009 en voor het toepassen van grond het Besluit bodemkwaliteit. Gestreefd wordt naar een duurzaam bodembeheer.

Bij een ruimtelijk plan moet de bodemkwaliteit van het betreffende gebied inzichtelijk worden gemaakt. Hierbij is van belang te weten of er bodemverontreiniging is die de functiedoelen kan frustreren, of er gezondheidsrisico's of ecologische risico's daardoor zijn en wat de mogelijkheden zijn om er tijdig iets aan te doen. Om deze vragen te beantwoorden is wettelijk verplichte informatie over de bodemkwaliteit nodig.

Het uitgangspunt wat betreft de bodem in het plangebied is, dat de kwaliteit ervan zodanig dient te zijn dat er geen risico's zijn voor de volksgezondheid bij het gebruik van het plangebied voor de beoogde functie(s).

In augustus 2012 is door ATKB een verkennend bodemonderzoek op het perceel van het informatiecentrum bij de Slaper uitgevoerd om te bepalen of de kwaliteit van de grond geschikt is voor de nieuwe ontwikkeling. Uit dit onderzoek blijkt dat de bovengrond (tot 0,5 m –mv) licht verontreinigd is met kwik, PCB en minerale olie. In de ondergrond zijn geen verhoogde gehalten aan onderzochte stoffen vastgesteld. Het grondwater is licht verontreinigd met barium, zink en xylenen. De concentraties van de gemeten stoffen zijn echter zo laag dat er geen vervolg onderzoek noodzakelijk is. De locatie is geschikt voor het toekomstig gebruik en de bodemkwaliteit staat de afwijking van het bestemmingsplan niet in de weg.

3.5.2 Geluid

Bij het doorlopen van een procedure op grond van artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening geldt een onderzoeksplicht voor geluid. Dit onderzoek richt zich op woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen die binnen een geluidszone van een weg, een spoorweg of een industrieterrein zijn gelegen.

Wegverkeerslawaaï

In het kader van het bestemmingsplan IJsseldelta-Zuid zijn diverse akoestische onderzoeken uitgevoerd en is tevens een besluit hogere waarden afgegeven. Voor onder andere de locaties Slaper 1, Zwartendijk 1, Zwartendijk 2 en Zwartendijk 3 is een hogere geluidswaarde afgegeven met betrekking tot de N50. Deze locaties liggen het meest nabij de omlegging van de Slaper. Met het nemen van de voorgestelde maatregelen uit het besluit en het verlenen van de hogere grenswaarden wordt voldaan aan de bepalingen uit de Wet geluidhinder en het geluidbeleid van de gemeente Kampen.

3.5.3 Luchtkwaliteit

In 2007 is de Wet milieubeheer in werking getreden. Deze wet vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. De wet is enerzijds bedoeld om de negatieve effecten op de volksgezondheid aan te pakken, als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging. Anderzijds heeft de wet tot doel mogelijkheden te creëren voor ruimtelijke ontwikkeling, ondanks overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit.

Op grond van de Wet mogen nieuwe ontwikkelingen niet leiden tot een overschrijding van de normen (grenswaarden) die aan een aantal verontreinigende stoffen zijn gesteld.

Voor het project IJsseldelta-Zuid zijn diverse luchtkwaliteitonderzoeken uitgevoerd. Uit de onderzoeken blijkt dat op alle toetspunten ruimschoots voldaan wordt aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uit de Wet milieubeheer. Dit is vooral te danken aan de relatief lage achtergrondconcentraties welke, opgeteld bij de door het lokale verkeer veroorzaakte concentraties, niet tot overschrijdingen van de grenswaarden leiden. Omdat de realisatie van het plan niet leidt tot een overschrijding van de grenswaarden vormt dit aspect geen belemmering voor de realisatie van het plan.

3.5.4 Externe veiligheid

Volgens het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) dient bij het plannen van risicogevoelige objecten in de omgeving van een risicovolle inrichting en/of transportroute op bindende wijze rekening gehouden worden met de mogelijke invloed van die inrichting en/of transportroute. Er dient bij het plaatsvinden van een incident te worden voorkomen dat binnen een zekere afstand mensen aanwezig zijn in woongebieden of verblijfsgebieden.

De (omlegging van) de Slaper is geen verblijfsgebied, risicovolle inrichting of transportroute waar gevaarlijke stoffen worden vervoerd. De veiligheidssituatie met betrekking tot het groepsrisico wordt verantwoord geacht en het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor de uitvoering van het bestemmingsplan.

3.5.5 Overige milieuthema's

Overige milieuthema's zijn niet van toepassing, zoals milieuzonering en geur. Deze zijn dan ook niet nader omschreven.

3.6 Water

3.6.1 Watertoets

Bij de totstandkoming van ruimtelijke plannen moet de watertoets worden toegepast. Dit houdt in dat alle ruimtelijke plannen een waterparagraaf moeten bevatten. De watertoets is het hele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en uiteindelijk beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het kader van de watertoets is wettelijk verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro).

In het kader van project IJsseldelta-Zuid heft er veelvuldig overleg plaatsgevonden met het Waterschap als bedoeld in artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Watertoets). In het kader van de watertoets is er contact geweest met het waterschap Groot Salland (nu waterschap Drents-Overijsselse Delta), waterschap Zuiderzeeland, waterschap Veluwe (nu waterschap Vallei en Veluwe), Rijkswaterstaat Oost-Nederland, Rijkswaterstaat Midden-Nederland en de gemeente Kampen. In het besluitMER zijn de gevolgen voor het watersysteem uitvoerig onderzocht in het kader van de watertoets. Bij negatieve gevolgen voor het watersysteem is inzichtelijk gemaakt hoe deze gemitigeerd dan wel gecompenseerd worden.

De definitieve Slaper is meegenomen als onderdeel van het project IJsseldelta-Zuid en is dus positief beoordeeld in de reeds uitgevoerde watertoets.

3.6.2 Overstromingsrisico

Een onderdeel van project IJsseldelta-Zuid betreft de zomerbedverlaging van de IJssel, die ervoor moet zorgen dat, in uitzonderlijke gevallen van hoogwaterstand, een overstroming van het gebied moet voorkomen. Daarnaast is de omlegging van de definitieve Slaper binnendijs gelegen. Het overstromingsrisico is dus verwaarloosbaar.

3.7 Ecologie

Bij elk ruimtelijk plan dient, met het oog op de natuurbescherming, rekening te worden gehouden met de Natuurbeschermingswet en de Flora- en faunawet. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in gebiedsbescherming en soortenbescherming.

3.7.1 Gebiedsbescherming

Ten aanzien van gebiedsbescherming zijn in het kader van de Europese richtlijnen in Nederland speciale beschermingszones aangewezen die een hoge wettelijke bescherming kennen. Hiervoor zijn Natura 2000 en gebieden onderdeel uitmakend van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) aangewezen. Hiernaast zijn binnen de gemeente Kampen een aantal gebieden aangewezen als Weidevogelgebied en/of Ganzenfoerageergebied.

Voor de totale ontwikkeling van het Reevediep zijn een drietal vergunningen in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 aangevraagd en verkregen. Dit zijn de vergunningen van het Ministerie van EZ (kenmerk DGNR-RRE / 13180094), Provincie Overijssel (kenmerk: 2013/0411794) en van de Provincie Flevoland (kenmerk: 1537553). Ter grondslag aan deze vergunningen liggen bestaande natuuronderzoeken, waaronder de Passende Beoordeling.

De locatie van de definitieve Slaper ligt op ruime afstand van de Natura 2000-gebieden Rijntakken en de Veluwerandmeren. Deze Natura 2000-gebieden liggen op respectievelijk 1.750 en op 3.500 meter afstand van het plangebied. Gezien de afstand, de beperkte aard van de ingreep en de tussenliggende reeds versturende elementen (N50 en Hanzelijn) is het onwaarschijnlijk dat de werkzaamheden en de nieuwe ligging van de Slaper een negatief effect hebben op de Natura 2000-gebieden.

Daarnaast ligt de locatie niet in de EHS of een aangewezen weidevogelgebied. Van directe aantasting van deze gebieden is geen sprake. Wel ligt de EHS direct naast het plangebied, Echter, gezien de aanwezigheid van een dijk is het onwaarschijnlijk dat de werkzaamheden leiden tot aantasting van de EHS.

3.7.2 Soortenbescherming

De werkingssfeer van de Flora- en Faunawet is niet beperkt tot of gerelateerd aan speciaal aangewezen gebieden, maar geeft soorten overal in Nederland bescherming. Op grond van de Flora- en Faunawet gelden algemene verboden tot het verwijderen van groeiplaatsen van beschermde plantensoorten en het beschadigen of verstoren van voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van beschermde diersoorten.

In artikel 75 van de Flora en faunawet worden de ontheffingsmogelijkheden weergegeven. In principe zijn alle zoogdieren, vogels, amfibieën, reptielen en vissen die in Nederland voorkomen, beschermd. De aanvraag van een ontheffing en de toetsing aan de Flora- en Faunawet gebeurt niet in het kader van het bestemmingsplan, maar in de vergunningenfase van een initiatief.

Om te beoordelen of dit bestemmingsplan ook uitvoerbaar is, wordt hierop vooruitlopend, een verwachting uitgesproken over de eventuele gevolgen voor de beschermde planten- en diersoorten in het plangebied.

In de wet is een differentiatie aangebracht in niveau van bescherming. Op 23 februari 2005 is de zgn. "AMvB art. 75" van de Flora- en faunawet in werking getreden, waarin dit verschil is verwoord:

- alle soorten, opgenomen in Habitat richtlijn bijlage IV, de Vogelrichtlijn en beschermde soorten van de Rode Lijst zijn beschermd onder het zwaarste regime (soorten van tabel 3);
- soorten met vrijstelling bij een vastgestelde gedragscode (soorten van tabel 2);
- soorten waarvoor een algemene vrijstelling geldt.

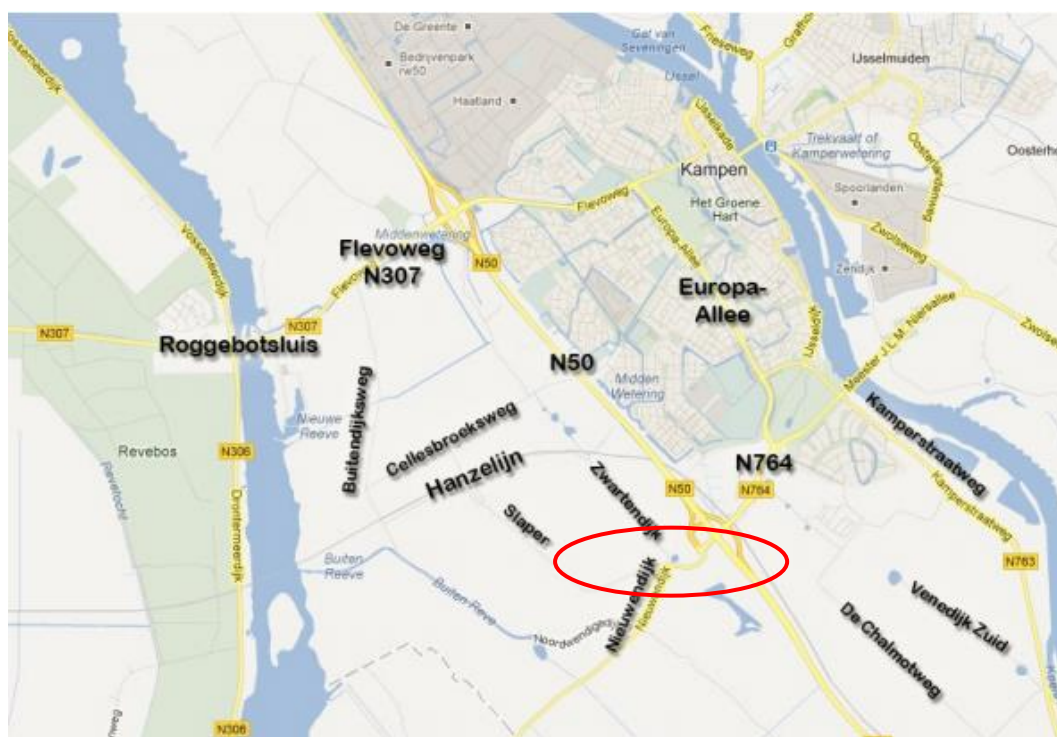
Voor de totale ontwikkeling van het Reevediep is een ontheffing Flora- en faunawet aangevraagd en verleend (kenmerk FF/75C/2012/0341(a)). Ter grondslag aan deze vergunningen liggen bestaande natuuronderzoeken. Op basis van deze onderzoeken is gebleken dat nabij de locatie van de Slaper vaste rust- en verblijfplaatsen van waterspitsmuis, kleine modderkruiper en bittervoorn voorkomen. De waterspitsmuis komt niet voor op de locatie van de Slaper, maar is aanwezig in het ten zuiden gelegen natuurgebied de Enk. De werkzaamheden hebben geen effect op het leefgebied van de waterspitsmuis. Wel worden enkele watergangen gedempt. Bij het dempen wordt gewerkt conform de afgegeven ontheffing FF-wet. Daarmee staat de Flora- en faunawet de uitvoerbaarheid van de afwijking van het bestemmingsplan niet in de weg.

3.8 Verkeer

Het plangebied wordt momenteel ontsloten door twee stroomwegen met een belangrijke regionale maar ook nationale functie. Dit zijn de N50 en de N307 (Flevoweg). In het plangebied ligt een klein aantal wegen dat de lokale ontsluiting dient: Buitendijksweg, Nieuwendijk en Slaper. Naast de N50 en N307 liggen er geen doorgaande verkeersaders in het plangebied (zie figuur 3.2).

De bestemmingsplanafwijking omvat slechts de omlegging van de Slaper met een aansluiting op de bestaande infrastructuur. Er is geen sprake van een extra verkeersaantrekkende werking. Overige verkeersaspecten zijn niet van toepassing. Het wegontwerp zal worden uitgevoerd volgens de gangbare standaarden.

Figuur 3.2: Verkeersstructuur IJsseldelta

3.9 Kabels en leidingen

Er is geen sprake van aanwezigheid van hoogspanningsleidingen, daarnaast is er geen sprake van langdurig verblijf op de projectlocatie. Voor het uitvoeren van graafwerkzaamheden bij het aanleggen van de weg zal een Wion-melding worden gedaan.

3.10 Toepassen besluit m.e.r.

Voor het project IJsseldelta-Zuid is in 2008 een plan-m.e.r.-procedure doorlopen ten behoeve van een partiële streekplanherziening. Hierop volgt de vaststelling van het bestemmingsplan door de gemeente Kampen, waarin nadere uitwerking wordt gegeven aan de streekplanherziening. De vaststelling van het bestemmingsplan is een m.e.r.-plichtig besluit. In november 2009 is het besluitMER ten behoeve van het bestemmingsplan afgerond. Het besluitMER 2009 heeft samen met het voorontwerp bestemmingsplan IJsseldelta-Zuid van de gemeente Kampen in februari en maart 2010 ter inzage gelegen. Sindsdien is het project IJsseldelta-Zuid gewijzigd. Mede daardoor is het besluitMER uit 2009 niet toereikend voor alle besluiten die nu voor het project worden genomen. Er is een aanvulling op het besluitMER opgesteld in 2012.

In deze besluit-m.e.r. is de definitieve Slaper ook meegenomen als onderdeel van het project, waarbij de milieueffecten reeds zijn beschouwd. In deze ruimtelijke onderbouwing wordt ingegaan op de milieueffecten als gevolg van de omlegging van de definitieve Slaper en de aansluiting op bestaande infrastructuur.

4. Economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid

Conform artikel 3.1.6 van het Bro dient bij het wijzigen van een bestemmingsplan onderzoek te worden ingesteld naar de uitvoerbaarheid van het plan. Bij de uitvoering van een plan kan in zijn algemeenheid onderscheid worden gemaakt tussen de maatschappelijk uitvoerbaarheid en de economische uitvoerbaarheid. Bij het eerste gaat het er om hoe de verwezenlijking door de maatschappij (overheid en burgers samen) wordt gedragen. Bij het tweede gaat het om de kosten en andere economische aspecten die met de verwezenlijking van het plan samenhangen.

4.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

4.1.1 Inspraak

Het bestemmingsplan zal overeenkomstig de Algemene wet bestuursrecht (afdeling 3.4) gedurende zes weken ter inzage liggen en worden toegestuurd aan overleginstanties. Tijdens deze periode wordt de mogelijkheid geboden voor het indienen van zienswijzen. Verder komt ten aanzien van de omgevingsaspecten, de uitvoerbaarheid van het plan niet in het geding.

4.1.2 Zienswijzen

De aanvraag, ruimtelijke onderbouwing met bijbehorende stukken zijn op **<datum>** gepubliceerd in het huis-aan-huisblad Kampen.nl en de Staatscourant en heeft vanaf **<datum>** gedurende zes weken ter inzage gelegen. Tijdens deze periode zijn er **<aantal>** / geen zienswijzen binnengekomen.

4.2 Economische uitvoerbaarheid

Rijkswaterstaat en Provincie Overijssel zijn initiatiefnemer en dragen de kosten van het project. Op grond van artikel 6.12.1 van de Wet ruimtelijke ordening dient de gemeenteraad een exploitatieplan op te stellen voor gronden waarop een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bouwplan is voorgenomen. Deze aangewezen bouwplannen zijn opgenomen in artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. Onderhavig plan valt niet onder de aangewezen bouwplannen. Het opstellen van een exploitatieplan is daarom niet nodig.